

katson tt jumalanhylkm ratapihaa taas
ruoho hilyy ruskeana kiskojen vliss
istun suojaan penkille kun tuulen hampaat puraisee
aseman hormit jhtyy pikkulintujen kodiksi

kerran laivat seilaa kohti thti
kerran rjytetn suuri kytv
kerran sulatetaan aurat miekoiksi
kerran tyhmyritkin kelpaa jumalan kynniekoiksi

minussa on kirjoitusta kovin vhn tnn
mahtavia suunnitelmia suuriin valloitusretkiin
en etsi sovitusta, enk kaipaa kunniaa
min olen unohtanut milt tuntuu rakastaa